

S'ENCRUIA DEIA

Setembre-84

Nº 51

PREU: 60 ptes.

D.L. PM-415-1979 RM. 945.416

refranys mallorquins

- De gat a gat, no hi ha mes que arpades.
- Lo que sa bossa ho perd, es còs ho pren.
- Lo que no es paga amb doblers, es paga amb dinades.
- Per paresa de llescar, es pèr-sòs no menja pà.
- Qui cau i s'aixeca, es tan alt com era.
- Qui cerca sensa haver perdut, troba lo que no ha de menester.
- Qui te es cap de vidre, no jugui a pedrades.
- Qui te es cap de cera, que no es posi a n'es sol.
- Qui te es cul llogat, no seu quan vol, ni allà a òn vol.
- Qui te talent de figues, tot l'hi pareixen figueres.
- Qui tot ho vol apurar, apurat arriba a estar.
- Qui va nèixer ase, no pot morir ruc.
- Qui te un metge, te un metge; qui en te dos, no en te cap.
- Qui va darrera, tanca sa barrera.
- Qui va a davant camina, qui va a darrera, trota.
- Qui vessa una gota d'oli, te cent anys de purgatori.
- Sa pòr, en haver-la vista, no es res.
- Sa pòr, es un homo amb sa cara girada.
- Saben mes els ous d'avui, que ses gallines d'un temps.
- Dotze gallines i un gall, mengen tant com un cavall.
- Du mes sort que un moix a casa rica.
- Dolç a sa boca, agre a n'es còs.
- Diga'm amb qui vas, i te diré que te farás.
- Dona ben composta, lleva s'homo d'altra porta.
- Davant es mort, fa bon plorar.
- Ditxosos doblers que tornen a l'amo.
- Es com ses mosques, que com mes les arruixes, mes hi tornen.
- Es mes bo de fer donar conseis que remeis.
- Es millor plat es sa talent.
- Es moscatell acursa sa vista i allarga s'aucell.
- Ses olives i ses dones, a altres cases son mes bones.
- Sa culpa es lletja, per això ningú la vol.
- Uns per amunt i uns altres per avall; així el món no trabuca.

Dia	PRECIPI-TACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMINANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n		Provincia	Número
1	-						Son Bujaosa
2	-						
3	-						Provincia
4	IP				Ro W O		Baleares 16 -
5	0.2	Ro	Ro		W O		Mes
6	-						Agosto
7	-						Año
8	-						1984
9	-						Observador
10	-						Gabriel Paya Vives
11	-						077
12	-						Suma
13	-						0.2
14	-						NUMERO DE DIAS DE: Lluvia ● 5 Nieve * 0 Granizo △ 0 Tormenta □ 5 Niebla ≡ 0 Rocío ∩ 0 Escarcha U 0 Nieve cubrió suelo ☒ 0
15	-						
16	0.4	Ro	Ro		O		
17	-						
18	-						
19	-						
20	-						
21	-						
22	-						
23	-						
24	-						DIAS PRECIPITACION < 0.1 (ip.) 1 > 0.1 1 > 1.0 1 > 10.0 - > 30.0 -
25	-						
26	-						
27	-						
28	0.4	Ro	Ro		O		
29	1.5	Ro	Ro		OW		
30	-						
31	-						
Precipitación total del mes					2.5 mm		L PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA 15 mm. día Suma 1.9 Viento dominante En los dias de lluvia W O En el dia más lluvioso O

Consell Insular de Mallorca

26.7.84

Es donà a conèixer el material, que per part del Consell Insular de Mallorca, rebé l'Ajuntament de Deià, per la prevenció i extinció d'incendis.

Aquest material es:

10 cascs de protecció, 10 mascari-
lles antigàs, 10 ulleres de protecció,
10 parells de guants de treball, 10
cinturons de seguretat, 5 destrals,
5 pales, 5 pics, 3 xorracs, 2 perxes
per desescombro, 5 aixades, 4 extin-
tors i un botiquí de primers auxilis.

Ara toca al nostre Ajuntament anomenar la gent que es fassi us quan es doni el cas i repartir el material rebut com millor l'hi sembli.

Aquestes eines (segons el bulletí del C.I.M.), foren entregades el 30 de Juny als Jardins de la Misericòrdia de Ciutat, mentre es firmava el conveni entre el Consell Insular i els Ajuntaments afectats.

=====

Una vegada més, per el 20 d'Octubre, es celebrarà a Ciutat la festa de la Beata. Aquesta festa, organitzada i patrocinada per el Consell Insular de Mallorca, compte amb la contribució a la Mostra i desfilada de carrosses, d'uns 40 pobles. Enguany pareix que volen fer festa encara mes grossa.

Recordem que l'any passat el nostre poble hi prengué part, esperam que enguany també sia així.

=====

Hem rebut un fullet d'ICONA, recordant i al mateix temps llençant un crit d'ajuda.

La tortuga marina es troba en vies de desaparèixer.

ICONA

Una de les causes es sens dubte la contaminació de la mar. Sembla provat que aquests animals mantenen a retxa la proliferació excessiva de les "medusas", altremet dits "grumers".

Però avui, els plàstics, la pesca i totes les porqueries que a la mar es tiren, posen en perill de desaparició aquesta espècie. Segons un Reial Decret de l'any 1981, les tortugues de mar es converteixen amb espècie protegida. Així, per favor, si en trobau alguna, no ho dubteu un moment deixau-la viure.

=====

El dimarts 28 d'Agost, el diari ciutadà "El Día", ens donava a conèixer una de les seves ja habituals animalades; un reportatge amb fotografies interessants, fet a n'és Patró March (Joan Rullàn), que portava per títol: Pedro, el último pescador de Deià". No te dic jo lo ben informats que estan aquests.

=====

Els primers dies d'aquest mes de Setembre, deixà el nostre poble, una vegada acabades les vacances, en Narcís Serra, Ministre de Defensa. Esperant hagi disfrutat d'aquest descans, volem dir l'hi: A reveure i fins a l'any que vé.

naturalisme, ecologisme, lluita social

A la darrería de 1973, es reunia poc més d'una dotzena d'ornitòlegs i excursionistes, per fundar el que amb el temps es convertiria en un dels més importants grups ecologistes de l'Estat Espanyol. No s'imaginaven aleshores, que una dècada després, el nombre de membres de l'associació s'hauria centuplicat i, que de la seva tasca i conscienciació a la societat balear, seria tan intensa. Efectivament, el recolzament popular a les campanyes de defensa dirigides pel GOB, son avui tan fermes, que fins i tot, han fet perillar l'estabilitat del primer Govern de la Comunitat Autònoma, que inicialment, continuava amb la lamentable política de destrucció del nostre litoral i altres zones de primeríssim interès. Ha estat el mateix President Cañellas, qui ha confesat que el tema de la possible urbanització a la Platja d'es Trenc (la darrera platja d'extensió no urbanitzada a Mallorca), ha estat el major problema del seu primer any de govern.

Com ha assolit el GOB aquesta posició a la societat balear? El camí del grup, no ha estat molt diferent del recorregut per altres grups similars a la resta d'Espanya o d'Europa. La majoria d'aquestes entitats, han sofert una evolució, de grup naturalista a grup ecologista. Fundades inicialment per a l'estudi i observació de la naturalesa (l'ornitologia sol esser la part de la naturalesa que té més adeptes), es cospa tot d'una que si no es conserva la naturalesa, ben aviat no hi haurà res per observar ni per estudiar.

En el cas de les Illes, quant el fenomen urbanístic ja ha capolat la millor i major part

de la costa, centra l'atenció en les zones d'especial interès. Tot regoneixent que fins ara s'ha urbanitzat molt malament, s'inventa un nou idiotisme: "l'urbanització ecològica". Els Illots (Dragonera, Tagomago...) les darreres platges (Es Trenc, Cala Mondragó, Macarella...) zones humides (totes), son ara les musses que inspiren les butxaques dels especuladors.

- Era inevitable, l'ornitòleg apassionat, que cercava un agró, prest s'havia de topa amb el camió que abocava cendres a S'Albufera. Comencen els conflictes...

Els simpàtics "amics de la naturalesa", alabats per totes les tendències socials -urbanitzadors inclosos-, esdevenen element molestos que només protesten. En principi, les protestes es prenen amb somriures, "son els de -los pajaritos-", però després d'algunes victòries que han tds als que venien per llana, els somriures han esdevingut cares de pocs amics. Fins i tot n'hi ha que han posat guardes (?) amb la sola finalita d'emprenyar als qui van a nedar a la seva platja particular (?).

L'ocupació simbòlica de Sa Dragonera per "Terra i Llibertat", l'any 1977, marca una nova etapa en la nostra petita història de l'ecologisme. A partir d'aquest moment, l'acció directa no-violenta, serà una manera molt important de lluita, per a defensar el que queda de les ILLES.

Terra i Llibertat, grup d'inspiració llibertària, va desaparèixer ràpidament. Un altre seria de grups de vida curta, però que havien assolit un cert resò, també es dissol

eren , però els capdevaners d'aquests
ups s'integraren al GOB., així succeí amb
"Grup Muntona" (ara GOB-Pollença), Talaiot
rcat (grup que va llençar "Sa Pedra", la pri
ra revista ecològica autòctona), i l'Asso-
ció Faunística de les Illes AFIB.

moltes comunitats autònomes, cada tendència
ologista (proteccionisme, anti-nuclears,
ologistes urbans etc.) ha esdevingut un o
versos, grups diferents, mentres que al
B, s'han aglutinat totes aquestes tendèn-
es, sense cap crisi interna.

t aquest treball constant, ja ha tengut
guns fruits ben espectaculars: el Poble
les Illes, s'ha manifestat contra els in-
ressos del primer Govern Autònom, obtenint
salvació de Sa Dragonera i Es Trenc. Poble
ancament conservador - i pitjor, menfotista -
la majoria de problemes.

ANTONI MORA.

- Entre Noltros -

Vora la capella de la Mare de Deu dels De-
semparats, a Lluc-Alcari, s'hi troba la ca-
sa de la família Junyer, (C'as Pintó). D.
Joan Junyer i la seva esposa Dolors, han
tornat entre noltros, "pensarem que valia la
pena la reconstrucció de les cases, avui es-
tam satisfets de les obres, quant estiga
acabada hi pasarem llargues temporades".

Mentres per el jardí passetjam, anam desco-
brint tots els bancs de pedra, ens fa engàixa
veure el seu estat; les mans de l'home arra-
basaren la major part de les rajoles qu'els
cobrien. Pero les paraules de na Dolors no
son de por, tot el contrari, de la seva boca
surt l'esperança, "juntament amb el Joan ho
aixecarem tot de bell nou".

Que així sigui.

Entrevista amb:

NARCÍS SERRA

Talment com quedarem el mes passat, hem mantengut una conversa amb el Ministre de Defensa, Sr. Narcís Serra.

Eren prop de les 10 del matí; el Sr. Ministre ens rebé a la terrassa de casa seva "Aquí fora estarem mes a la fresca". Amablement, ens cedí un pòc de les seves vacances, aquesta cosa tan sagrada i preciada per a tots, tant Ministres com pel darrer empleat.

M.- El contacte amb la natura, els arbres, les muntanyes que aquí teniu, es un paisatge meravellós.

S'- Sr. Ministre, ja fa uns anys S'Encruia publicà una entrevista amb vostè, quant era Batle de Barcelona, ens manifestava que els problemes d'una gran ciutat no podien esser resolts en quatre anys,

M.- Mira, a mí personalment em feia moltes ganes el quedar de Batle, (de fet crec que hagués pogut quedar-me), ja que teníem unes feines començades, principalment a la perifèria, i quatre anys son un plaç molt curt. Ara bé, l'equip de Pasqual Maragall manté en molts d'aspectes una continuïtat, no es tracta de que facin el mateix que jò feia, sino que abans, tant éll com jò feiem lo mateix.

S'- Que hi fan tants catalans a dins el primer govern Socialista?

M.- Home, ja abans quant el General Franco governava, uns quants catalans hi prengueren part. Catalunya tengué una política un tant afavorida. I, en l'actualitat es el President del Govern qui decideix. Jò crec que es important que el Govern compti amb elements de molts llòcs, el País es troba mes representat.

S'- La revista TIEMPO, a n'el nº 115, ens donava a conèixer unes declaracions del Gral. D. José Andrés Giménez. "Pues este Narcís, está haciendo de verdad un Ministerio de Defensa como nunca habíamos soñado". Sr. Ministre, quin es el secret?

M.- Crec que a Defensa ha passat com a tots els ministeris.

El Govern actual no es un Govern de coalició (tots saben que vòl dir això), que ha decidit el seu plà de treball.

Defensa, com tots els ministeris, ha anat veient tots els punts amb claretat i s'ha posat a treballar. No es correcte que Defensa sigui diferent, tan sòls que aquí, ens han valorat en major grau el treball. Estic convençut que el treball s'ha donat per tot Qualsevol col·lectiu agraeix el treball, sigui en Defensa, sanitat ò Educació.

S'- Ens agradaria conèixer com son els seus dies de feina. Quina es la seva hora de començar?, jornada continua?, tardes lliures?

M.- Cada dia es diferent, emperò bàsicament puc dir que començo a les 9 del matí fins a les 2, i de les 4 de la tarda fins que s'acaba. El dilluns al matí, treballam amb el Cap d'Estat Major de Defensa, el Secretari d'Estat i el Subsecretari. Normalment dinam junts i perfilam la semana.

El dimarts, preparam el Consell de Ministres.

El dimercres Consell de Ministres. Un cop a la semana tenim una reunió amb el Consell Superior (Terra, Mar, Aire). També un cop a la semana mantinem una reunió amb la "Junta de Jefes de Estado Mayor" (JUJEM). Després, venen les visites, els viatges, les reunions, etc.

S'- Emperò també venen les vacances. l'hora i els dies de platja

M.- Sòc de l'opinió que les vacances s'han de prendre com la feina. Durant l'any vaig deixant moltes coses per l'estiu.

Ara estic amb unes coses de Wagner, tenc unes coses de feina, (forçes armades i societat), llegiré uns llibres que vaig portar dels Estats

Units, estic llegint a Thomas Mann, que feia uns anys que el tenia oblidat.... tot això es el que he estat decantant tot l'any per fer-ho el temps de vacances.

(Aquí ferem un petit parèntesi, la seva esposa, na Conxa, arribava del poble, de comprar unes ensaimades..)

M.- Normalment ens aixecam a les 10, després anam al Poble, feim algunes compres i tornam a casa, dedic unes tres hores a la lectura, cap al migdia baixam a Sa Cala, feim alguna excursió al Canyeret o sortim en barca. Les tardes les dedic a la música.

S'- Com s'hi troba, a n'el Poble?

M.- Mira, a Deia les persones em tenen un tracte normal, no existeixen preferències.

He anat a alguns concerts, (cal afegir que a un dels concerts, el Sr. Serra arribà quant ja estava començant i no tengué cadira, malgrat tot, escoltà el concert de dret), vaig al bar Las Palmeras ò a sopar a Ca'n Jaume, parlo amb tots si vull quedar-me a casa, estic tranquil, i si vull trobar-me amb coneguts, faig una sortida, els meus moviments son com els d'un Deianenc més, i això es molt important.

S'- Ens agrada que alabi al nostre Poble, però tot això que diu ho pot trobar a qualsevol altre punt d'Espanya, a la Costa Brava per exemple

M.- No home, es clar que ho podria fer, emperò llavors no es el mateix. A la Costa Brava em coneix molta gent hi tenc mes amics, mes familia; estaria tot el dia sopant i dinant fora.... Aprecio molt a tots els amics, però noi, les vacances son molt importants.

Jò necessit una certa soletat durant les vacances, una soletat amb la meva dona, i Deia em dona tot això; aquí tenim el paisatge i unes cales amb l'aigua transparent, tenim Lluç Alcari i Es Canyeret.... S'hi troben tots els elements necessaris per mi.

Mentres anavem conversant, han arribat unes visites, el Sr. Aguiló (Bat

le de Ciutat) amb la seva familia.

Va arribant l'hora de baixar a Sa Cala, ja sabem que el Sr. Serra es troba de vacances, emperò les vacances son com la feina, "Avui no estem massa tranquils - diu a les visites fent la rialla-, tenim als de la revista del Poble".

M.- Mira, ahir el vespre estavem a Sòller, ens convidaren uns amics a sopar, varem com ho deis vultros?, ah!, ferem una torrada.

Aquí ens despedirem del Senyor Ministre i de la seva esposa Conxa, desitjant-los unes bones vacances. Estam contents de que ells s'hi trobin entre noltros, com un més, sense preferències.

Adeu siau Narcís i Conxa.

No obstant les vacances, hem pogut veure com un home d'Estat com en Narcís, te una sèrie de compromisos a assolir, i hem pogut veure com ho ha fet -les vacances s'han de prendre com la feina, ens havia dit-, recordem que durant el temps que ha estat amb nosaltres, suposam que entre moltes altres coses, ha efectuat visites al Rei D. Joan Carles, al President del Govern, ha assistit a l'inauguració del nou quarter de la Guàrdia Civil a Palma, ha rebut a casa seva la visita del Director General de la Guàrdia Civil, Tt. General Sáenz de Santamaría, ha rebut, molt amablement per cert, a gran nombre de periodistes, i fins i tot a noltros....., en fí, com diuen en castellà "Gajes del oficio!"

=====

LLEGIU S'ENCRIA

LOS INGLESES.

Unas palabras aclaratorias

A menudo me preguntan: ¿Cómo demonio llegásteis a ser así? ¿Qué ocurrió? ¿Qué es lo que falló? Pues bien, es una historia que se remonta a tiempos muy lejanos, de hecho a la conquista normanda, cuando los franceses conquistaron a los ingleses en el año 1066; todos tuvimos que ponernos a hacer cola en los supermercados, donde comprábamos huevos para la clase obligatoria de cocina en la que nos enseñaban a hacer tortillas. Claro que las coles han tenido mucho que ver con nuestro aspecto físico y las zanahorias cocidas (y duras) también han ayudado lo suyo. Pero si lo que queréis es comprender a los ingleses de 1984, en el marco de sus actividades cotidianas os describiré nuestro carácter contandoos la siguiente historia verdadera.

Un inglés, mister Tony Uller, después de describirse como un actor retirado a los veintidós años de edad (¿Acaso había perdido el guión?) declaró ante los tribunales en un juicio de seguros:

- "Aprovechándome del tamaño de mi Lambretta pasé a la cabeza de una cola de coches que se había formado en el paso a nivel de Watts Hill. Al ver a mi amigo mister Blacker, que conducía un carro cargado de chatarra tirado por su caballo Nancy, le saludé con un amistoso bocinazo. Nancy se volvió y me colmo de saliva. Como no tengo mucha costumbre de tratar caballos, me bajé de mi Lambretta, me acerqué al carro y le di un golpe a Nancy en el hocico. Nancy se encabritó y todo el montón de chatarra fue a parar encima del capó del coche situado justo detrás del carro y que lo conducía un tal mister Johnston. Mister Johnston salió de su coche para exa-

minar los restos de su vehículo. Inmediatamente, mister Johnston, mister Blacker y mister Uller se habían liado a puñetazos. En este momento una señora inglesa de incalculable valía, llamada mistress Dilly, llegó llevando a su perro Holder de una correa. Después de atar la correa de Holder a la barra del paso a nivel, se dirigió a los tres hombres con estas palabras": "Nada de violencia, nada de violencia". El hombre de la caseta del paso a nivel había visto pasar el tren, había levantado la barra y Holder subió con ella. Un señor que venía del otro lado de la vía del tren, salió de su coche y corrió como un rayo hacia el alborotado trio diciendo: "Mientras vosotros os estáis peleando, éste perro se está ahorcando". En este punto del juicio mister Perkins, de los British Ferrocarriles subió a la tribuna de los testigos.

"Nuestro director del paso a nivel (Con una cartera que contenía un termo de té, un paquete de sandwiches, un boleto para las quinielas y una novela de suspense) al percatarse del alboroto y del perro, bajó las barreras con un golpe seco, dando un gran susto a mister Blacker y a mister Johnston, pero le salvó la vida a Holder. Mister Uller intentó escabillirse, pero por suerte para todos nosotros, mistress Dilly apuntó su matrícula

¿Comprendéis ahora un poquito mejor a los ingleses? ¿Es como una película de complemento en sesión continua... " Por cierto, los griegos conquistaron Roma. ¿Acaso no lo sabíais? Sencillamente, invitaron al emperador Nerón a participar en sus festivales de música con su órgano de agua. Y naturalmente le adjudicaron todos los premios de todos los concursos

y claro le hizo mucha gracia haber llevado su arpa a la fiesta.

En fin, espero que os haya dado alguna idea de como "funccionan" los ingleses. Por cierto en ningún momento del juicio al que me he referido antes, tuvo que recurrirse a la advertencia de "Se prohíbe reir en la Sala".

Martin Tallents.

LLUC ALCARI

El descans de l'estiu ens permeté dur a terme unes visites. Dia a dia ens donam que malgrat el Poble sigui petit no hi manquen noves, el pasetjar ens dugué un capvespre a Lluc-Alcari ens encaminarem a l'hotel Costa D'or. mantenguerem una xerrada amb en Pere Magraner.

S.- M'han dit que fereu unes festes de pinyol vermell.

P.- Bono tant com aixó... lo que si es cert, es que fou una festa guapa donava goig el veure tanta gent, no se pots fer una idea de la gentada que vengué. En Juanito Bibiloni, en Jaume, qualque membre dels Bonets, i altres de s'Hotel... ens organitzarem la tasca; els músics que tenc pasaren els instruments a l'altre costat, vora C'an Simó, fou una ver bona sonada. També tenguerem un petit concert de música clàssica...

En Pere no hi cab de goig, estava molt content detallant-mos fil per banda aquesta festa. Amb éll també parlarem dels festivals de Música Clàssica de Deià.

P.- Jo crec que aixó ha investit amb molta força, fins i tot trop que el lloc: Son Marroig, estira a la gent.

S.- Si ara es proposés que aquests festivals es celebrassin, no sòls

a Son Marroig, també a l'hotel Costa D'or, La Residencia, i Es Moli, que contestaries?

P.- Homo tot es possible, però abans fa falta un estudi dels llocs, s'han de cercar les possibilitats que poden oferir els locals. Aquí tenim un espai limitat, no contem amb un parking gros per cotxes... Ara aixó es una bona idea, s'hi pot fer un pensament.

La platja de Lluc-Alcari ha estat un lloc calent aquest estiu, ens han arribat queixes de tots els costats pareix que encara no s'hi ha trobat una solució definitiva. La prohibició d'aparcar abaix de tot no ha estat complida per tot-hom, si la barrera no bastava, ara hi tenen un guardià que no deixa passar la gent, ... la font es una brutor, fins i tot alguns "gamberros" es dediquen a deixar les seves -firmes- pel voltant d'es canyaret.

S.- Ens pots explicar el que passa?

P.- Jo no conec el problema a fons, pero de ben segur que per el canyaret s'hi fan vertaders desastres. Lo dels cotxes ha estat un "caos", aquí mateix a l'hotel hem tengut dies d'incomunicació, els proveedors no porien baixar amb vehicle i noltros, tres quarts de lo mateix, la gent deixava els cotxes dins la carretera de l'hotel i fugien a la platja. Què podies fer?

D'altre banda, alguns dies el guarda (no se fins a quin punt aixó es legal) no donava pas a n'els que volien baixar a nedar, i aquí ja la tenim armada. Crits, renou, discussions...

No vull duptar, emperó, que el propietari d'es Canyaret té els seus motius; per allà baix s'han fet vertaders desastres. No es just emperó que, per uns "gamberros", ho tenguem que pagar tots.

Es necessari el trobar una solució a n'aquest conflicte.

Gracies Pere, ens has deixat un poc del teu temps. Esperem que aixó arribi a les orelles dels responsables de l'ordre, a l'Ajuntament i a tots els veïns de Lluc-Alcari.

ADEU A JAUME ALBERTI

Com ja tots sabeu, aquest any, al nostre Poble canvien el mestre d'escola.

En Jaume Albertí ens deixa. Ha demanat una excedència.

Per a conèixer mes d'aprop aquesta decisió, anarem fins a Biniraiix a parlar amb ell.

-J.A.- No ha estat una decisió de lo que es diu "dit i fet", feia temps ja que estava decidit a fer-ho, fou un acord entre n'Antonia la meua esposa i jo.

Estic molt content d'haver estat a Deià tots aquestos anys, però necessitava una renovació. Aquest parèntesi que faré ara serà bò per mí, i fins i tot crec que per la escola de Deià era necessari.

- Mentres ens parla, ens va mostrant la seva casa. "No es nostra, es de la meua sogra, l'hem arreglada a gust propi. Reconec que això de mostrar cases es propi de les dones, però a mí m'agrada fer-ho també".

- Arribam a la part alta de la casa, al porxo, aquí s'hi troba la sala d'estudi amb un caramull de llibres, tres taules de feina i cadires.

J.A.- Això es el meu recó, aquí venc a passar-hi moltes hores, vaig preparant articles, puc llegir amb tranquil·litat, estenc la vista vers Bera-bassí

S'- Ara que ja no tens els embossos de l'escola deus trobar-te com desplaçat

J.A.- Es molt important el poder fer una aturada, ara les coses canviaran un pòc, fins fa pòc temps, n'Antonia duia la casa, preparava unes oposicions i jo feia feina a l'escola.

Ara ens invertim els papers: ella farà escola i jo estaré mes temps aquí, acabaré uns treballs, faré excursions, estic arreglant una bicicleta per posar-me en forma...., es a dir, tindrè mes llibertat de moviments.

S'- Encara no es conèixen els resultats de les oposicions, emperò que en diries tú si a n'Antonia l'hi tocava Deià?

J.A.- ¡¡No!! , ¡Això no!, qualsevol lloc manco Deià. Vendria a ésser un continuïtat, jo podria influir amb la seva tasca, tindríem petits conflictes No voldria que això es produís, crec que per als dos seria també problemàtic.

S'- Volem suposar que no deixaràs de col·laborar amb S'Encruia?

J.A.- No, això no. Com tampoc deixaré de fer visites per a devers Deià

Pocs dies després, coneguerem que a l'esposa d'en Jaume l'hi tocava fer escola a L'Horta de Sòller.

El mestre que vé a Deià, hem sabut que es un jove menorquí.

El proper mes mirarem de mantenir unes paraules amb ell, a fi de veure com es prepara aquest curs 84-85 a Deià.

Fins sempre Jaume.

¡¡Oye!! , ¡¡Que se van a Menorca!! . Iddó sí, els membres de l'Associació de la tercera edat organitzen una excursió de tres dies a Menorca. S'en van dia 6 d'Octubre. A qui l'hi interessi anar-hi, ja ho sap, que es decideixi aviat.

- Aquest mes, en Miramassa i n'Escoltamolt no ens han comparegut, ens han dit que tenen es "Grip" i no poden xerrar ni escriure, emperò no vos preocupeu, que ho gaurden tot per el mes que vé.

- Per cert, que segons diuen, un dels dos restaurants nous, en tenen ferm de pòr que no s'hagi mort abans de nèixer. ¿Que ja l'han legalitzat? (A s'avortament clar està).

POEMA

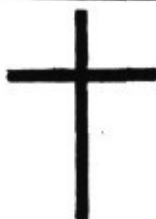
Qüestió de preus i de "castes"!

Taverners de nova planta
han decretat uns tals preus
supersuper europeus
que cap pressupost no aguanta.
Volen clientel.la "noble",
passen molt dels mallorquins
i predican tals felipsquints
que promocionen el poble !!

Per causa de preus tant cars
dins poc temps no serà raro
que sols freqüentin els bars:
Qualque ric que cobri el paro,
els moracos de la O.P.E.P.
i la seva cort d'amigues,
xorissos, xocolaters
i promotors - protectors
de multimañoses lligues.

Si cultivam tal "elite"
l'hi donarem rangu al poble.
Ja al principi queda dit:
Deià, amb no-res, tot gent noble.

I.S. = idò sí.

NOTA NECROLÒGICA

Sa mula de Ca'n Deià ha mort
Descansi amb pau.
Amén

Condolències a
qui toqui.

*Un sol
fi:
Mallorca.*

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**

SUMARI

Revista S'ENCRUIA
nº 51 - Deià

Direcció: Lluc Oliver

COL.LABORADORS:

Jaume Albertí
Miquel A. Coll
Tomás Graves
Antoni Mora (GOB)
Antonia Oliver
Gabriel Payeras
Guillemette Rosselló
Tomeu Rotger
Joan Rotger
Jaume Sales
Matin Tallents
Antoni Vives

Portada: James Lambourne

Imprimeix: Apóstol y
Civilizador - Petra.

Llinatges de Deià

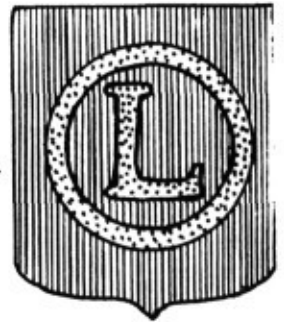
LLINAS

Nombre de una villa de Catalunya. Procedente del sustantivo plural "LLINARS" -Campos de lino-.

Es un apellido aragonés, una rama del cual pasó a Catalunya. Se establecieron posteriormente diversas ramas en Barcelona (capital), en el Reino de Valencia y, en 1384 se establece otra casa de este nombre en la villa de Vilamajor, de la cual alguno de sus miembros pasó a Mallorca.

Varios de este apellido fueron jurados por la Isla de Mallorca durante el siglo XV. Fray Rafael Llinás, carmelita de Palma, fue Obispo de Cristópoli (1537) y posteriormente de Palma.

Armas: Escudo encarnado, con un círculo de oro, y dentro de él, una L.

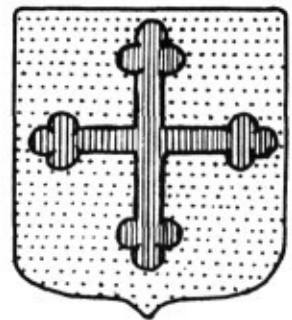
LLINAS

MARCUS

Proviene de "Marcucius", derivado del nombre latino "Marcus". Marcucio (a.981), Marchuzio (a. 1012).

Es un apellido del Principado de Catalunya, del que no se han podido encontrar mas datos.

Armas: Escudo de oro, con una cruz encarnada.

MARCUS

MARROIG

Es un apellido compuesto de los simples MAS y ROIG.

MARTI

Este linaje proviene de MARTINUS, apellido latino, nombre un santo, Obispo de Tours, que era muy popular en la edad media.

Es un antiguo linaje que seguramente es originario de Francia. En Catalunya hubo varias casas de Martí: Una en la ciudad de Barcelona, en Belsereny (Obispado de Vic), en Tortosa y en Valls.

Entre los caballeros Martí que llegaron a España desde Francia, figuraba Berenguer Martí, que mandando tropas del vizconde de Bearne vino a la conquista de Mallorca, donde heredó un molino en la villa de Sóller y dos aldeas.

Los descendientes de este Martí, o de otros que con él pudieron venir, se establecieron posteriormente en Selva, Montuiri, Pollensa y Alcúdia.

Juan Martí, en 1343, era síndico de la villa de Sóller.

Armas: Existen dos escudos nobiliarios de este linaje:

1. Escudo de azul, con un losanje de plata, con dos flores de lis de azul y debajo de ellas, una zorra.
2. Escudo de oro, con dos fajas de plata, en fondo negro.

MARTI

MARTI